Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 16 decembrie 2015
(OR. en)

13899/1/15
REV 1

LIMITE

PV/CONS 60
ECOFIN 838

PUBLIC

PROIECT DE PROCES-VERBAL[1]

Subiect:	**Cea de a 3421-a** reuniune a Consiliului Uniunii Europene **(AFACERI ECONOMICE ȘI FINANCIARE**) desfășurată la Bruxelles la 11 noiembrie 2015

[1] În addendumul 1 la prezentul proces-verbal pot fi găsite informații referitoare la deliberările Consiliului privind actele legislative, la alte cazuri de deliberări ale Consiliului deschise publicului și la dezbateri publice.

CUPRINS

Pagina

1. Adoptarea ordinii de zi provizorii 3

DELIBERĂRI LEGISLATIVE

2. Aprobarea listei punctelor „A” 3

3. Diverse 3

ACTIVITĂȚI FĂRĂ CARACTER LEGISLATIV

4. Aprobarea listei punctelor „A” 3

5. Planul de acțiune al Comisiei privind edificarea unei uniuni a piețelor de capital 4

6. Punerea în aplicare a uniunii bancare 4

7. Mecanismul unic de rezoluție – condiții de furnizare a finanțării-punte 4

8. Guvernanța economică și lucrările ulterioare raportului celor cinci președinți intitulat „Finalizarea Uniunii economice și monetare europene” 4

9. Finanțarea combaterii schimbărilor climatice 5

10. Lucrări ulterioare reuniunilor G20 și FMI de la Lima, 8-11 octombrie 2015 5

11. Diverse 5

ANEXĂ - Declarații de consemnat în procesul-verbal al Consiliului 6

*

* *

1. Adoptarea ordinii de zi provizorii
13662/15 OJ CONS 59 ECOFIN 826

Consiliul a adoptat ordinea de zi sus-menționată.

DELIBERĂRI LEGISLATIVE

[Deliberare publică în temeiul articolului 16 alineatul (8) din Tratatul privind Uniunea Europeană]

2. Aprobarea listei punctelor „A”
13663/15 PTS A 82

Consiliul a adoptat punctele „A” enumerate în documentul 13663/15.

Documentele de la punctul 2 sunt următoarele:

Punctul 2: 13511/15 CODEC 1428 PI 78
+ ADD 1 REV 1
10373/15 PI 42 CODEC 949
+ COR 1 (es)
+ ADD 1

Detaliile referitoare la adoptarea acestor puncte figurează în addendum.

3. Diverse

– **Propuneri legislative actuale**
= Informare din partea Președinției

Consiliul a luat act de situația actuală a dosarelor legislative privind serviciile financiare.

ACTIVITĂȚI FĂRĂ CARACTER LEGISLATIV

4. Aprobarea listei punctelor „A”
13664/15 PTS A 83

Consiliul a adoptat punctele „A” enumerate în documentul 13664/15.

În anexă, figurează declarații privind aceste puncte.

5. <u>Planul de acțiune al Comisiei privind edificarea unei uniuni a piețelor de capital</u>

= Concluziile Consiliului
13531/15 EF 194 ECOFIN 819 UEM 389 SURE 27
+ COR 1
+ COR 2 (el, fi, lv, mt, sk, hr)

<u>Consiliul</u> a adoptat concluziile privind Planul de acțiune al Comisiei privind edificarea unei uniuni a piețelor de capital, astfel cum figurează în documentul 13922/15.

6. <u>Punerea în aplicare a uniunii bancare</u>

= Informare privind situația actuală a dosarelor în cauză

<u>Consiliul</u> a fost informat cu privire la stadiul punerii în aplicare a uniunii bancare și a luat act de necesitatea urgentă de a accelera măsurile necesare la nivel național.

7. <u>Mecanismul unic de rezoluție – condiții de furnizare a finanțării-punte</u>

= Dezbatere de orientare în vederea unui acord politic

<u>Miniștrii</u> au convenit asupra căii de urmat în ceea ce privește furnizarea de finanțare-punte Fondului unic de rezoluție, în vederea aprobării în decembrie a acordurilor finale pentru finanțarea-punte.

8. <u>Guvernanța economică și lucrările ulterioare raportului celor cinci președinți intitulat „Finalizarea Uniunii economice și monetare europene”</u>

= Prezentare din partea Comisiei și un prim schimb de opinii
13356/15 ECOFIN 800 UEM 385
13348/15 ECOFIN 798 UEM 383
13352/15 ECOFIN 799 UEM 384
13374/15 ECOFIN 803 UEM 387
13358/15 ECOFIN 801 UEM 386
13330/15 ECOFIN 796 UEM 382
+ ADD 1

<u>Consiliul</u> a desfășurat un prim schimb de opinii cu privire la pachetul de inițiative privind guvernanța economică prezentat de Comisie la 21 octombrie 2015, în urma raportului celor cinci președinți privind finalizarea Uniunii economice și monetare europene.

9. Finanțarea combaterii schimbărilor climatice

– Pregătirea celei de a 21-a Conferințe a părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) (Paris, 30 noiembrie-11 decembrie 2015)

= Concluziile Consiliului
13478/2/15 REV 2 ECOFIN 813 ENV 658 CLIMA 120

Consiliul a adoptat setul de concluzii ale Consiliului, astfel cum figurează în documentul 13875/15.

Delegația poloneză a introdus o declarație, care figurează în anexă.

10. Lucrări ulterioare reuniunilor G20 și FMI de la Lima, 8-11 octombrie 2015

= Informare din partea Președinției și a Comisiei

Consiliul a fost informat de către Președinție și Comisie cu privire la reuniunile G20 și FMI, care au avut loc în perioada 8-11 octombrie la Lima.

11. Diverse

În cadrul acestui punct nu a fost adusă în discuție nicio chestiune.

****

DECLARAȚII DE CONSEMNAT ÎN PROCESUL-VERBAL AL CONSILIULUI PRIVIND ACTIVITĂȚI FĂRĂ CARACTER LEGISLATIV

Referitor la punctul „B" 9: **Finanțarea combaterii schimbărilor climatice**
– **Pregătirea celei de a 21-a Conferințe a părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) (Paris, 30 noiembrie-11 decembrie 2015)**
= **Concluziile Consiliului**

DECLARAȚIA POLONIEI

„Noul acord global ar trebui să asigure protecția climei la nivel mondial pentru generațiile viitoare. Ar trebui să depunem eforturi cu toții pentru a obține la Paris un compromis final care să fie echitabil, realist și acceptabil pentru toate părțile.

Polonia oferă asistență financiară țărilor în curs de dezvoltare pe bază voluntară și este pregătită să continue să facă acest lucru, în conformitate cu dispozițiile actuale, pentru a sprijini procesul de negociere.

Caracterul voluntar actual al contribuțiilor financiare este menținut pentru perioada de dinainte și de după 2020, când intră în vigoare noul acord global. În conformitate cu concluziile Consiliului European din octombrie 2009, nu pot fi impuse obligații asupra statelor membre ale UE fără acordul prealabil cu privire la repartizarea sarcinilor la nivel intern care trebuie aprobată de Consiliul European.

În opinia Poloniei, concluziile Consiliului ECOFIN nu se interpretează într-un mod care să permită adoptarea unor obligații financiare pentru toate statele membre ale UE înainte sau după 2020, independent de adoptarea noului acord global."

Referitor la punctul „A" 21: **Proiect de decizie a Consiliului de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Conferinței Ministeriale a Organizației Mondiale a Comerțului cu privire la aderarea Republicii Liberia la Organizația Mondială a Comerțului**
= **Adoptare**

DECLARAȚIA IRLANDEI

„Dispozițiile referitoare la prezența temporară a persoanelor fizice în scopuri comerciale, prevăzute în decizia autorizată de Consiliu, sunt obligatorii pentru Irlanda ca parte a Uniunii numai dacă aceasta și-a notificat dorința de a participa la decizia menționată anterior, în conformitate cu Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție. Irlanda va lua măsuri pentru ca prezența temporară a persoanelor fizice în scopuri comerciale să fie permisă în conformitate cu respectivele dispoziții."

DECLARAȚIA REGATULUI UNIT

„Dispozițiile referitoare la prezența temporară a persoanelor fizice în scopuri comerciale, prevăzute în decizia sus-menționată, sunt obligatorii pentru Regatul Unit ca parte a Uniunii numai dacă acesta și-a notificat dorința de a participa la decizia menționată anterior, în conformitate cu Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție."

DECLARAȚIA COMISIEI

„Comisia salută adoptarea deciziei Consiliului de stabilire a poziției UE în favoarea aderării Republicii Liberia.

Comisia ia act de faptul că s-a propus ca o decizie a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, să fie adoptată, referitor la această aderare, prin acord comun, în ceea ce privește poziția statelor membre în cadrul OMC. Comisia remarcă faptul că ar fi fost posibilă adoptarea unei decizii a UE care ar fi făcut inutilă o astfel de decizie separată."

Referitor la punctul „A" 40:

(a) Proiect de decizie a Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală

(b) Proiect de decizie a Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii cu privire la aspecte legate de politica socială

= **Adoptare**

DECLARAȚIA REPUBLICII CEHE

„Republica Cehă sprijină pe deplin Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii.

Cu toate acestea, Republica Cehă continuă să aibă îndoieli cu privire la existența competenței exclusive a UE în domeniul reglementat de protocol, în special având în vedere formularea de la articolul 82 alineatul (2) și de la articolul 153 alineatul (2) din TFUE (ambele dispoziții permițând Parlamentului European și Consiliului să stabilească norme sau recomandări minime), precum și Avizul 2/91, în care Curtea de Justiție a UE a concluzionat în mod specific în contextul OIM că dispozițiile unui acord internațional nu sunt de natură să afecteze norme adoptate de UE, atunci când atât acordul, cât și legislația UE stabilesc standarde minime."

DECLARAȚIA REPUBLICII FEDERALE GERMANIA, LA CARE SE ALĂTURĂ REPUBLICA ELENĂ, UNGARIA ȘI ROMÂNIA

„Comisia a prezentat două propuneri de decizii ale Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește părțile care intră în sfera de competență conferită Uniunii (1) în conformitate cu articolul 153 alineatul (1) literele (a) și (b) din TFUE sau (2) în conformitate cu articolul 82 alineatul (2) din TFUE. Articolul 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v) din TFUE este indicat ca fiind temeiul juridic procedural al deciziilor Consiliului.

Republica Federală Germania subliniază importanța juridică și politică a Protocolului din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii. Republica Federală Germania susține în mod explicit obiectivele instrumentelor și ratificarea protocolului de către toate statele membre și în interesul Uniunii, invită statele membre să îl ratifice și va iniția procesul de ratificare în Germania cât mai curând posibil.

Cu toate acestea, există opinii juridice contradictorii cu privire la normele procedurale care stau la baza protocolului și divergențele nu au putut fi încă soluționate. Din punctul de vedere al Germaniei, articolul 218 alineatul (6) din TFUE care este folosit drept temei procedural nu se califică în acest sens. Cu toate acestea, dată fiind importanța juridică și politică a protocolului, Republica Federală Germania este pregătită să sprijine propunerile prezentate și să nu ia în considerare preocupările de natură procedurală exprimate în comentariul său scris din 23 octombrie 2014. Prin urmare, Republica Federală Germania sprijină prezenta decizie în pofida avizului său juridic referitor la interpretarea articolului 218 alineatul (6) din TFUE.

Guvernul federal dorește să profite de această ocazie pentru a analiza, împreună cu statele membre și cu Comisia Europeană, modalități viabile de reconciliere a intereselor procedurale ale statelor membre ale UE ca elemente autonome ale OIM, pe de o parte, și ale Uniunii Europene în calitate de gardian al acquis-ului comunitar, pe de altă parte.”

DECLARAȚIA IRLANDEI

„Irlanda dorește să sublinieze faptul că sprijină pe deplin Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată a Organizației Internaționale a Muncii.

Totuși, Irlanda dorește să clarifice că, în opinia sa, decizia Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește articolele 1 și 4 din protocol cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală se aplică numai domeniilor care țin de competența exclusivă a UE, deoarece protocolul ar putea afecta normele comune ale UE.”

DECLARAȚIA REPUBLICII MALTA

„Republica Malta sprijină pe deplin conținutul Protocolului din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii și intenționează să îl ratifice.
Cu toate acestea, Republica Malta își exprimă preocupări serioase de natură juridică și procedurală cu privire la aceste două propuneri de decizii ale Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice protocolul OIM.

Republica Malta nu consideră că există o competență exclusivă a UE care decurge din domeniile reglementate de protocol, având în vedere că atât articolul 82 alineatul (2), cât și articolul 153 alineatul (2) din TFUE permit Parlamentului European și Consiliului să stabilească standarde minime și ținând seama de Avizul 2/91 în care Curtea a concluzionat în mod specific în contextul OIM că dispozițiile unui acord internațional nu sunt de natură să afecteze normele adoptate de UE, atunci când atât acordul, cât și legislația UE stabilesc standarde minime. Prin urmare, acest fapt ridică întrebări cu privire la necesitatea și oportunitatea propunerilor de decizii ale Consiliului. De asemenea, Republica Malta regretă lipsa unei analize detaliate din partea Comisiei cu privire la repartizarea competențelor care să justifice necesitatea acestor decizii, precum și lipsa de claritate a textului final din care să reiasă amploarea competențelor exercitate (exclusive sau partajate).

În plus, Republica Malta încă nu are convingerea că utilizarea articolului 218 alineatul (6) din TFUE ca temei juridic procedural este adecvată, dat fiind că articolul 218 (6) din TFUE precizează că «la propunerea negociatorului», Consiliul poate adopta o decizie privind încheierea acordului între Uniune și organizații internaționale. Desemnarea unui negociator trebuie să se facă prin decizia Consiliului, astfel cum se prevede la articolul 218 alineatul (3) partea a doua a tezei. În ceea ce privește protocolul menționat anterior, în cadrul celei de a 103-a Conferințe Internaționale a Muncii nu a fost acordat niciun mandat de negociere și adoptare a protocolului prin intermediul unei decizii a Consiliului. Prin urmare, articolul 218 alineatul (6) din TFUE reprezintă, în cel mai bun caz, un temei juridic procedural discutabil.

În pofida preocupărilor juridice menționate anterior, având în vedere importanța protocolului, pe care Malta îl sprijină pe deplin, Republica Malta a hotărât să se abțină de la votul cu privire la aceste decizii.”

DECLARAȚIA REGATULUI UNIT

„Regatul Unit dorește să își exprime sprijinul pentru Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 și să își consemneze intenția de a ratifica protocolul.

Regatul Unit dorește să își exprime opinia potrivit căreia Uniunea nu dispune de competențe externe exclusive care decurg din protocol cu privire la subiectul menționat în *Decizia Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală*. Prin urmare, nu a existat nicio cerință ca statele membre să fie autorizate în acest sens să ratifice protocolul în interesul Uniunii. Astfel, statele membre ar fi trebuit să poată lua în considerare ratificarea protocolului în nume propriu.

În plus, Regatul Unit consideră că proiectul de *decizie a Consiliului cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală*, fiind o măsură propusă în temeiul părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, face obiectul Protocolului (nr. 21) la tratate privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție.

Prin urmare, Regatul Unit nu consideră că are în mod automat obligația de a participa la Decizia Consiliului, așa cum se sugerează în considerentul 9, prin simplul fapt al participării sale la Directiva 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și la Directiva 2012/29/UE de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității.

În consecință, Regatul Unit nu își va exercita dreptul conferit în temeiul Protocolului 21 de a participa la *Decizia Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală*."

Referitor la punctul „A" 42:

(a) Proiect de decizie a Consiliului privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea provizorie a Protocolului de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute prin Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Republica Islamică Mauritania pentru o perioadă de patru ani
= **Adoptare**

(b) Proiect de regulament al Consiliului privind alocarea posibilităților de pescuit în temeiul Protocolului de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute prin Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Republica Islamică Mauritania pentru o perioadă de patru ani
= **Adoptare**

(c) Proiect de decizie a Consiliului privind încheierea Protocolului de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute prin Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Republica Islamică Mauritania pentru o perioadă de patru ani
= **Solicitarea aprobării Parlamentului European**

DECLARAȚIA POLONIEI
cu privire la grila de alocare din Regulamentul privind alocarea posibilităților de pescuit

„Polonia reiterează faptul că posibilitățile de pescuit disponibile pentru Uniune în Protocolul dintre UE și Mauritania sunt achiziționate în beneficiul flotelor de pescuit ale UE cu ajutorul fondurilor UE. Prin urmare, alocările de cote și licențe prevăzute la articolul 1 din prezentul regulament, în special pentru categoriile 6 și 7, nu constituie un precedent pentru viitoarele protocoale. Comisia este invitată în mod frecvent și periodic să monitorizeze rata de utilizare a posibilităților de pescuit în categoriile 6 și 7, astfel încât să se asigure că mecanismul de realocare, menționat în articolul 1 alineatele (2) și (3), este utilizat în timp util pentru a se folosi pe deplin posibilitățile de pescuit în cauză și pentru a se evita întreruperea activităților flotelor respective."

DECLARAȚIA COMISIEI

„Prin hotărârea sa în cauzele conexate C-103/12 și C-165/12 (Parlamentul European și Comisia/Consiliul), Curtea de Justiție a confirmat în mod clar că deciziile privind încheierea de acorduri de pescuit externe intră pe deplin în domeniul de aplicare al articolului 43 alineatul (2) din TFUE [coroborat cu procedura aplicabilă a articolului 218 din TFUE, respectiv a articolului 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v) în cazul deciziilor privind încheierea acordurilor] și a respins poziția conform căreia astfel de decizii ar intra în domeniul de aplicare al articolului 43 alineatul (3) din TFUE.

Referitor la decizia privind semnarea și încheierea noului protocol la Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil cu Republica Islamică Mauritania, Comisia regretă modificarea Consiliului prin care articolul 43 alineatul (2) coroborat cu articolul 218 alineatul (5), alineatul (6) litera (a) și alineatul (7) din TFUE se înlocuiește, ca temei juridic, cu articolul 43 (fără menționarea alineatului) coroborat cu articolul 218 alineatul (5), alineatul (6) litera (a) și alineatul (7) din TFUE și, prin urmare, își menține propunerea inițială."

Referitor la punctul „A" 46: **Decizia delegată a Comisiei din 15.9.2015 de completare a Deciziei nr. 1104/2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele minime comune care trebuie respectate de autoritățile competente în materie de PRS**
= **Intenție de a nu formula obiecții la un act delegat**

DECLARAȚIA CONSILIULUI

„Consiliul reafirmă importanța strategică a sistemului instituit în cadrul programului Galileo, în prezent în curs de desfășurare, precum și a obiectivelor precise ale tuturor aspectelor legate de program. Unul dintre serviciile oferite de acesta, și anume serviciul public reglementat (PRS), este rezervat utilizatorilor autorizați de către guverne, pentru aplicații specifice care necesită un nivel ridicat de continuitate a serviciului. Uniunea Europeană a prevăzut posibilitatea ca anumite țări terțe și organizații internaționale să devină participanți la PRS prin intermediul unor acorduri specifice încheiate cu acestea. În acest sens, Consiliul consideră că ar trebui abordate cu promptitudine cererile de acces la serviciul PRS din partea Norvegiei și a SUA și, prin urmare, sprijină deschiderea simultană rapidă a negocierilor, imediat după adoptarea de către Consiliu a celor două mandate relevante. Consiliul solicită ca aceste acorduri să permită accesul la serviciul PRS Norvegiei, ca partener european implicat îndeaproape, care găzduiește o importantă infrastructură Galileo la sol, și Statelor Unite ale Americii, care exploatează NAVSTAR GPS, și subliniază importanța instituirii unei cooperări bilaterale fructuoase. În plus, cooperarea cu SUA ar trebui să încerce să promoveze interoperabilitatea optimă între Galileo și GPS, luând în considerare constrângerile operaționale și financiare."

DECLARAȚIA AUSTRIEI

„Austria consideră că Decizia privind CMS, care se întemeiază pe articolul 8 alineatul (2) din Decizia nr. 1104/2011/UE coroborat cu articolul 290 din TFUE, ar trebui publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (seria L), presupunând că nu conține informații clasificate.

În mai multe rânduri pe parcursul consultațiilor pregătitoare purtate pentru acest act între Comisie și experții statelor membre, Austria a exprimat această poziție motivată și a propus și alternative la soluția aleasă de Comisie.

Austria ia act de faptul că textul ține acum seama de preocupările sale de ordin juridic în două moduri:

(i) însuși titlul Deciziei privind CMS indică în mod clar faptul că aceasta nu «modifică» actul de bază (Decizia nr. 1104/2011/UE), ci doar îl «completează»;

(ii) partea 3 a expunerii de motive precizează că actul nu trebuie publicat din cauza circumstanțelor particulare ale cazului (în special, natura confidențială a chestiunilor abordate).

Cu toate acestea, Austria consideră că în acest context juridic specific este necesară publicarea CMS (dacă acestea nu conțin informații clasificate). Deși partea 3 a expunerii de motive menționată anterior exclude ca, în viitor, Comisia să adopte practica sistematică de a nu publica acte delegate, merită a fi luat în vedere un alt efect îngrijorător al Deciziei privind CMS: În lipsa publicării, nu poate exista un efect obligatoriu pentru persoane fizice sau societăți și rămâne complet neclar modul în care autoritățile PRS naționale ar trebui să își îndeplinească obligația de respectare a CMS în astfel de circumstanțe.

Austria consideră că aceste preocupări de ordin juridic pot fi abordate în cursul unei revizuiri, atât a Deciziei nr. 1104/2011/UE, cât și a Deciziei privind CMS înseși (a se vedea articolului 18 din aceasta), înainte ca sistemul PRS să fie pus în funcțiune.”